

# ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլի.  
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».  
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».  
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ  
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են  
խւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.  
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Հ Ր Ե Ն Ա Պ Ե Ր Գ Ր Ե Ր Գ Ր Ա Ր Ծ Ր ՈՒ Ն Ի

Անշուշտ Լա զարեան իր զաւակներով և կոյս Յուստիանէ Արէլիան ծանուցանում  
են, որ առաջինի տիրելի դատար, իսկ երկրորդի դատար, եւ իւր զաւակները եւ  
թերթը դատարանի աշակերտուհի

## Ս Ի Ր Ա Ն Ո Յ Շ Լ Ա Ջ Ա Ր Ե Ա Ն Ի

Վարդանան մահվան քառասունը օրը, կիրակի, Նոյեմբերի 21-ին, Մոսկուս. Գեորգի Ե.  
կիզեցում տեղի կունենան պատարագ և պատարագից յետոյ հոգեհանգիստ: Պատարագի  
գի սկիզբը առաւօտեան ժամի 10-ին:

### ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Խմբագրութեան կողմէն.—Ներքին Տեսչութիւն.  
Թիֆլիս. Սոյեռան Երևանում. Նամակ Խմբագրութեան.  
Ներքին տարբեր. ԱՐՏԱՔԻՆ Տեսչութիւն.  
Պատերազմի շուրջը. Նամակ Պարսկաստանից.—Հեռագրութիւն.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ  
Թիֆլիս.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Մոսկուսում է  
թէ ոչ:

### ԽՍԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԵՑ

«Մշակի» այսօրվայ համարի հետ ուղարկում ենք Ռուսաստանի մեր բաժանորդներին փոխադրական բնակիչները, զիւրաքանչիւր համար բաժանորդագրի ուղարկելով: Օգտվում ենք դէպքից խոսելու մի քանի հանգամանքների մասին, որոնք վերաբերում են բաժանորդագրութեան և որոնց անխնայ տեղի են ունենում թիւ-ընթացութիւններ:

Բաժանորդներին մի մեծ թիւ շատ ուշ է ուղարկում բաժանորդագրի և հնարաւորութիւնն չէ տալիս խմբագրութեանը վաղօրօք պատրաստելու տպագրած հասցէներ, որպէս զի կարող լինենք անմիջապէս ուղարկել նրանց լրագրից: Մանաւանդ զփութարանում է մեզ համար գործը դեկտեմբերի վերջին և յունվարին, երբ թէ տօների և թէ տպարանների զբաղված լինելու պատճառով անկարելի է լինում շուտով ստանալ հասցէները և նրանց տպագրել:

Անկարող լինելով ճիշդ կերպով իմանալ ապագայ բաժանորդների թիւը, մենք տպագրում ենք յունվար ամսի համարները միայն ենթադրական հաշուով: Եւ շատ անգամ այդ ամսվայ համարների քանակը բաւական չէ լինում գոհացնելու աւելի ուշ ստորագրողներին. մինչդեռ շատ շատերը ցանկանում են ունենալ

ամբողջ տարվայ համարների լրակատար ժողովածու: Դարձնելով մեր ապագայ բաժանորդներին ուղարկութիւնը այդ հանգամանքի վրա, մենք խնդրում ենք դիւրացնել մեր գործը, որպէս զի մենք հնարաւորութիւն ունենանք բաւարարութիւն տալու մեզ ուղղված պահանջներին:

Մենք յայտարարել ենք, որ ապագայի բաժանորդագրութիւն չենք ընդունում: Իսկ մի որոշ դիւրութիւն տալու համար այն անձանց, որոնք մի անգամից չեն կարող հասցնել մեզ բոլոր բաժանորդագրի, մենք անցեալ տարիների օրինակով արտօնութիւն ենք տալիս ուղարկելու բաժանորդագրի մաս-մաս: Այստեղ պէտք է արձանագրենք, սակայն, որ մաս-մաս վճարելու պայման դնող անձանց մի որոշ թիւ ապագայում բոլորովին չէ ուղարկում իր լրացուցիչ գումարը: Որպէս զի թիւընթացութիւններ տեղի չունենան խմբագրութիւնը ներկայ 1904 թուականին որոշ ժամանակամիջոցից յետոյ ընդհատում էր լրագրի ուղարկելը այն անձանց, որոնք չէին հոգացել ուղարկելու լրացուցիչ վճարը: Այդ հանգամանքը, այսինքն լրագրի առաջման ընդհատումը, առիթ տուեց մեր մի քանի բաժանորդներին տրտուել յայտնելու, թէ միթէ խմբագրութիւնը կատարութիւն չունի նրանց վրա և չէ հաւատում, որ վճարը, թէև փոքր ինչ ուշ, բայց կուղարկվի լրակատար կերպով: Այդ առիթով մենք կարող ենք միայն այն յայտնել, որ անցեալ տարիներում մեր խմբագրութիւնը ուրիշ բաժանորդներից չէ ստացել ապագայի կիսակատար և երբ բաւական մեծ քանակութեամբ: Թող այն անձինք, որոնք պէտք է իրանց խոստման համաձայն՝ կատարեն ճշտութեամբ իրանց պարտքը, աչքի ա-

Բառաւմեղութեան համար (Իգմբեան մրցանակ). 500 ֆրանկ 2. Ղևնդ Արշալույսի Հայրութեան Գեղարարութեան համար (ձեռագիր). 1.000 ֆրանկ Կորնի վարդապետի համար. 200 ֆրանկ ալ ստացայ յետ Միքէլայի մահուան ի բաւարարի հրատարակելն՝ երկու յոգուածոց համար. միահամուտ 2,200 ֆրանկ վարձատրութիւն իմ գրիթէ 45-ամեայ անդու աշխատանք: 1882 ի դիկտեմբերէն՝ յունվար ամսին փոխարինեցայ ի Ստոքհոլմ, մինչև յ30 մարտի 1899 (օր մահուան կտշտ), որ է ըսել յընթաց 17 ամեայ, ստացած եմ ի վերոյշաւ նախալ գումարէդ լոկ 1,500 ֆրանկ, (500 Հայրութեան Գեղարարութեան, և 1000 Կորնի վարդապետի համար.) և միմայն այս ողորդել իմ 1,500 ֆրանկով կարացած եմ օգնել մեր տնական ամենօրեայ ծախսու: Եթէ իմ հայագրութեան ամեն տարի շահ բերած ըլլար ինձ գոնէ 3000 ռուբլի, իմ սիրելի կիսն ողջ էր այսօր, զի աշխատութիւնն է որ սպաննեց զիրք տարածում:

Եւ ժամանակին հայերն երբէք հասկացած չեն թէ ինչպիսի ծառայութիւն կարող էի մատուցանել ազգային գրականութեան: Բախցի շատ և շատ զոհեր, աղաչներ, պաղատեցայ, ամենայն ինչ անօգուտ, և ոգեպառ ժամով ճանաչութիւն: Եթէ գոնուած ըլլային երկու երեք ամսացի և բարեխիտ մեծատուններ՝ որ զիս դատելով ի Բառաւմեղութեան, ի Գաղղիներէն—հայերէն բառարանէս, ի Քենա-սիւրէ, ի Տեղեկութեանց յԱնգլիկ, ի De l'Ur-

ուս ռեննան, որ կան և այնպիսիները, որոնք չեն ուղարկում իրանց պարտքը: Եւ յամենայն դէպս, աւելի լաւ է, որ մեզ մեղադրեն թէ մենք աւելորդ տեղը չենք ուղարկում լրագիրը, քան թէ ուղարկում ենք նրանց, որոնք չեն վերանորոգել իրանց պահանջը: Դա լաւ է նոյն իսկ լրագրական էտիկայի տեսակէտով:

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

### ԽՈՒՆԵԱՆ ՆԵՐՔԻՆՈՒՄ

Մի շարքից աւելի է ինչ խօսքի մեղաւոր շարունակում է իր ունեւոր: Մեծնորնե-րի մեծ մասը թուրքեր են. յիշելն անգամ աւելորդ է, որ աւելի աննպաստ պայմանների մէջ ապրող և զրկանքների ենթակայ չքաւոր դասը, մանաւանդ թուրք ժողովրդից, տալիս է գոհերի մեծ թիւ:

Սոյեռայի համար այսպիսի պարտաւոր հոգ գտնել Երևանում այս առաջին անգամ չէ. 1892 թվին փոքրիկ Երևանը նոյնպէս մեծ գոհեր տուեց: Այն ժամանակ, չը նայած, որ ազգաբնակչութեան կէս մասից աւելին բազմաթիւ հեռացել էր այս ու այն ամբարանոցը և մի որոշ մասն էլ փոխուտ էր տուել, բայց և այնպէս 700-ի մօտ գոհեր ունեցաւ Երևանը: Բացի այն, որ այս բազմաթիւ մեղաւորութեամբ և առողջապահական պայմաններով մի շատ անհասանձիկ վիճակի մէջ է գտնվում, նա մի և նոյն ժամանակ ազգաբնակչութեան մասնակարգում է մի շուր, որը ամենալաւ խօսքի տարածողը կարելի է համարել: Դաւաքը խմբու ջուր չունի,—հաւայդ է հարցը, որ տանեակ տարիներ զբաղեցրել է բաղաւթի խորհրդին և իւրաքանչիւր երևանցու: Դաւաքի փողոցներով և անվերջ բազմերի միջով վազող զանազան առուները մի կողմից իրանց մէջ լուծելով հազար մի ապականութիւն, զաւրի են մատակարարելու Երևանի եթէ ոչ բոլոր, գոնէ ահագին մեծամասնութեան—ժողովրդին գործածական ջուրը: Թէև քաղաքում կան մի երկու աղբիւրներ, բայց ներքին հեռաւորութեան պատճառով ժողովրդը հնարաւորութիւն չունի օգտվելու: Ահա այդ բաց առուները հաղորդացել են խօսքի տարածող թէ անցեալում և թէ այժմ:

Այս հարցի նկատմամբ չենք կարծում այլ

gence տեսարանէս, յայլ և այլ քննադատական յօդուածներէս, ի Կորնի վարդապետէ, եթէ, կրան, երկու երեք մտացի և բարեխիտ մեծատուններ՝ զայդպէսեաց և զայդպիսեաց երկաւորողն արժանաւոր համարէին քաղաքի թիւն և զբաւական նպաստներու, (ինչպէս զանազան ժամանակակից մերազգային բախտաւոր գտնուեցան հազարներով ըտրի ստանալու իւրեանց աշխատանք), 1882 ի դեկտեմբերէն մինչև ի սեպտեմբեր 1903 ի, քան տարիէ աւելի, եւ իր կօճը անպիտան ինկած չէին մնար ի սահմանափակ հիւսիսայ, այլ կողմերուէի հեռահեռէ հրատարակելու զարդիւն իմ քննութեանց և ուսումնասիրութեանց, բայց իմ ժամանակին հայոց անզգայութիւնն և անտարբերութիւնն վաղուց սովորած ստատեալ էր և զիս. և եթէ տակաւին կայրիմ՝ պաշտելի աւանդին երախտիւն է այն, որ 1879-էն ի վեր կերակրած է զիս և կը կերակրէ: Սիրելիս զրաւագլխայն տարեկան տոկոսներէն չեն այնչափ առատ՝ որ լայն լայն ծախսով հեռէ սովոր: Եւ զիմանց, և ոչ մի տրտուել չի խառնուր այն անպառ երախտագիտութեան առաջ: Զիս քնաւ չի շարունակու չի հրապարակ մի փոքր չափով ներքին վարձատրութեան անսրբութեանց, այդ «մի փոքր չափ»-ը՝ չնչին չափ է ինձ համար, և կը նշանակէ ձեր հաւորդել ձեզ զիմ «բաղմամբ» և «բաղմամբ» ուղղութիւններն նախկինաց մատուցողութեանց: Հերքել աշխատած եմ ձեր մեր օրհնելու Ազգին համար՝ որ յաւուրց անտի թորհնացող զիր գրագետներն անօթի ծառաւ մեղքները

կարծիքի եղողներ լինեն. չը լինին առուները չէր ունենայ խօսքի այնչափ գոհեր:

Երբ մի քանի ամիս առաջ խօսքի մասին տարածվեցին լուրեր, միւս բազմերի պէս Երևանն էլ մաքառման միջոցներ մտածեց: Յատկացրեց 20,000 ռ. բաղաւթի մաքրութեան, բիշկներ հրաւիրելու և հիւանդանոց ունենալու համար: Բայց այդ բաց առուները և ամեն տեսակ վարակիչ ախտեր տարածող ջրի մասին ոչ մի առաւելութիւն չեղաւ: Փոխանակ 20,000 ի, եթէ դրա միմայն մի մասը յատկացնէր տակաւնեւ շինելու և ժողովրդին աղբիւրի ջուր մատակարարելու համար, ի հարկէ չբաւարնէին ձրիւրար, իսկ այդ առուները առ ժամանակ բոլորովին փակէին, անշուշտ խօսքի այնչափ գոհ չէր տանի, որչափ այս պայմաններում: Բայց ինչի մասին ենք խօսում: Մեր մի ձեռնարկութիւնը ուղղված է եղել նպատակի իրականացման, բաւական է, որ մի քան արած լինենք թէկուզ այդ արածով մենք մեզ խաբած լինենք:

### ՆԱՄԱԿ ԽՍԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, Նոյեմբերի 17-ին  
Հայոց Դրամատիկական ընկերութեան անդամներից շատերը գիտում են ինձ հարցնելով, թէ ինչու ես Նոյեմբերի 7-ին կայացած ընդհանուր ժողովում հրաժարվեցի խորհրդի ընդհանրակից իրեր վարչութեան անդամ: Հարկ եմ համարում այս առիթով հրատարակել վարչութեան կողմից իմ անունով ստացված պաշտօնական նամակը № 101 և իմ պատասխանը, որը ես ինքիւ էի դիկտացիայով ընդհանուր ժողովին և, որ վարչութիւնը թողարկէ անուշադիր. կարծում եմ, որ վարչութեան այս նամակը և իմ պատասխանը կը պարզեն գործի էությունը:

6 Նոյեմբերի: Հայոց Դրամատիկական ընկերութեան վարչութեան փոխանգամ \*) օր. Նունէ Արամատեանին:

Հայոց Դրամատիկական ընկերութեան վարչութիւնը իր երէկվայ նիստում պէտք է վիճակահանութեամբ որոշէր, թէ վարչութեան մի անդամներ պէտք է դուրս գան հերթով ի նկատի ունենալով 1) որ նշանակվում է վարչութեան 3 անդամների ընտրութիւնը, 2) որ վարչութեան հանգուցեալ անդամն է. Փիլիթեանի տեղ պէտք է ընտրվի նոր անդամ, քանի որ դուր հրաւիրված էր ժամանակաւորապէս փոխարինելու հանգուցեալին, 3) որ

\*) Ապրիլից մինչև այդ ժամանակ վարչութիւնը իր պաշտօնական թղթերում անտանում էր ինձ «անդամ» և ոչ «փոխանգամ». Ն. Ա.

Վենետիկով՝ ուր կարելի է ապրիլ չափաւոր ծախսով: Ահա եւ կը շարունակեմ պարապել իմ նախկին, չունեցող ուստեք բարոյ և օգտի անկախութիւն, մինչև որ գայ մահն և զիս անչնչացնէ:

«Յետոյ» այժմ իմացաք թէ ինչու չը պատահանեցի ձեր նամակներուն: Զբաւանցեալ սրբիս փղծուէն՝ մի անգամ եւ թափէի. ստատիկ վնասած և վատաւարեք՝ վերստին աւուր բանակցութեանց ձեռնարկէի: Կրեամ էի որ կուգէի հրապարակել զիս: Յայտարարեղ մէջ կըսէր. «Պատմագիր Հայոց հրատարակութեան ամբողջ ծախսը—թէ տպագրութեանը և թէ աշխատակիցների վարձատրութիւնը—հաշուած է մօտաւորապէս 20,000 ռուբլի» (նաւաշին նամակիդ մէջ ալ գրեցիր. «Մտադիր եմ մի փոքր չափով ներքին վարձատրութեան անսրբութեանց, այդ «մի փոքր չափ»-ը՝ չնչին չափ է ինձ համար, և կը նշանակէ ձեր հաւորդել ձեզ զիմ «բաղմամբ» և «բաղմամբ» ուղղութիւններն նախկինաց մատուցողութեանց: Հերքել աշխատած եմ ձեր մեր օրհնելու Ազգին համար՝ որ յաւուրց անտի թորհնացող զիր գրագետներն անօթի ծառաւ մեղքները

վարչութեան անդամներէ պ. պ. Յովսէփ Տիգ-  
րանեան և Պօղոս Դօրախանեան, չը նայելով  
վարչութեան միւս անդամներ խնդիրքին,  
յետ չառան իրանց հրաժարականը: Վարչու-  
թիւնը որոշեց վիճակ չը գցել վարչութեան  
միւս անդամներէ մէջ, որովհետեւ վիճակաւա-  
նութեան կարիք չը կայ: Վարչութիւնը հա-  
րաւոր համարեց իր այս որոշումը յայտնել  
ձեզ, որովհետեւ դուք բացակայ էիք ժողովից,  
իսկ հարցը մասամբ վերաբերուած էր ձեզ:  
Վարչութիւնը հարկաւոր համարեց ձեզ յայտնել  
նաեւ իր որոշման հետեւեալ հիմքերը: Ընկերու-  
թեան կանոնադրութեան համաձայն անդամները  
ընտրուում են 3 տարով: Փոխանդամներ ժա-  
ւերն ոչինչ չէ ամփոփ, բայց որովհետեւ ընկե-  
րութեան բոլոր անդամներ պաշտօնատար ան-  
ձինք ընտրուում են մի տարով, վարչութիւնը  
մինչ չայտնայ կարծիքէ եղել, որ փոխան-  
դամներն էլ ընտրուում են մի տարով: Անցեալ  
տարվայ նոյնմըստի 9-ի ժողովը, ուր դուք  
ընտրվեցիք փոխանդամ, նոյն կարծիքին էր,  
որովհետեւ լրացած համարեց վարչութեան փո-  
խանդամներ Բալ. Բալանթարեանի և Յով-  
հաննէս Սունդուկեանի ժամանակամիջոցը, չը  
նայելով, որ նրանք ընտրված էին միայն մի  
տարի առաջ: Այլապէս նրանցից մէկը պէտք  
է հրաժարվել Փրօթիանիին փոխարինելու:

Վարչութեան քարտ. Տ. Յովհաննիսեան  
Յ. Գ. Վարչութեան նիստում են յայտնեցի,  
որ եթէ դուք, յարգելի օրերդ, դեմ լինէք  
վարչութեան հայեացքին, ես պարտաւոր եմ  
զուտում վիճակահանութեամբ որոշել երրորդ  
գուրս եկողի հարցը: Սակայն հարցը որոշվեց  
սկզբունքի տեսակէտից, որովհետեւ ապագա-  
յումն էլ կարող են լինել նմանօրինակ դեպ-  
քեր: Տ. Յ.

Յարգելի պ. Տ. Յովհաննիսեան

Իբրեւ պատասխան ձեր նամակին, որով հա-  
ղորդում էք ինձ այն որոշման մասին, որ կա-  
յացքը է վարչութիւնը իմ բացակայութեամբ,  
պարտք եմ համարում յայտնել, որ ես իմ  
ընկերներին նորից չեմ դնելու առաջիկայ ընտ-  
րութիւններին: Դուք ինձ բացատրում էք, թէ  
ինչ հիման վրա է վարչութիւնը կայացրել  
այդ որոշումը. 1) որ վիճակ է փոխանդամին  
ընտրված համարել միայն մի տարով, 2) որ  
անդամներից երկուսը հրաժարվում են ա-  
ռանց վիճակահանութեան, այնպէս որ հարց  
է ծագում միայն երրորդ անդամի վերա-  
բերմամբ և 3) որ այդ երրորդ անդա-  
մը պիտի համարվում են, որովհետեւ հան-  
գուցեալ Փրօթիանիի մասից յետոյ եղել եմ  
նրա ժամանակաւոր փոխարինողը: Դրա դէմ  
եմ կանգնում հետեւեալ. առաջինը, եթէ փոխա-  
դամները ընտրվում են միայն մի տարով, չէ  
որ ես եղել եմ երկրորդ փոխանդամը, ուրեմն  
ինձ հետ միասին անհատապէս պիտի հա-  
մարվի և այն առաջին փոխանդամը, որ ինձ  
հետ միաժամանակ ընտրվել է, անկախ այն  
հանգամանքից, թէ արդեօք նա փոխարինել է  
մի վիճակահան, թէ յօժարութեամբ հրաժարված  
անդամի և երկրորդ, որ հանգուցեալ Փրօթ-  
իանիի մասից յետոյ ես ստացել եմ պաշտօնա-  
կան նամակ, որով ինձ հաղորդում են թէ ես,  
որպէս փոխանդամ, նշանակվում եմ «վարչու-  
թեան անդամ», և ոչ թէ «ժամանակաւոր պաշ-  
տօնակատար»։ Ի նկատի առնելով վերոյիշեա-  
լը, ես հրաժարվում եմ իմ քուէտուրք դնե-  
լուց և այսպիսով դուք եմ գալիս վարչու-  
թեան անդամների շարքից:

Օր. Նունէ Ասլամազեան

միայն գիտէ. ձեր ոչ ինչ կը գրեմ այսուհետեւ,  
ոչ ինչ կը հաղորդեմ՝ ում և իցէ: Տպագրեալ  
նախնեաց մատակարարութեան մէջ՝ 10,000-է  
աւելի մի քան զմի կարեւոր սրբապետութիւններ  
ունիմ, ինչպէս արդէն յայտարարած եմ այ-  
լուր: Կը փափագվի իմ աշխատակցութեանս  
Պատմագիր Լալայեց հրատարակութեան համար.  
հանձնէք հայթայթել ինձ 25,000 (քսան և  
հինգ հազար) ուրբի, յոյսեցեք ինձ գումարդ,  
և ես կաշկեցեմ ձեզ ըրող գորութեամբս:

Նամակս «գաղտնի» գրութիւն չէ՝ ձեր գի-  
տութեան և եթ սահմանեալ. իշխան էք հրա-  
տարակել զայն ամբողջապէս, եթէ կամիք:  
Խորին մեծաբանօք Ս. Մ. Նորայր Ն. Բիւզան-  
դացի: (Հետքի):

Այս՝ «Երրորդ սրտից» ժայթքած փղծու-  
կին, այս եղբերակութեան քան նամակին ես  
կարողացայ միայն հետեւեալը պատասխանել  
1903 թ. դեկտեմբերի 17-ին:

Մեծապատիւ Տէր Նորայր Բիւզանդ,  
Ստացայ ձեր նամակը՝ նոյնմըստի 26-ից  
(ն. տ.), ի պատասխան իմ երեք գրութեանց:  
Ձեր նամակը հետո տարայ մօտ օրերս էջմիա-  
ծին և կարգացի հրատարակելու ընկերներս, և  
նրանց գիտութեամբ և համաձայնութեամբ է՝  
ինչ որ գրելու եմ:

«Հայոց Պատմագրքին» աշխատակցելու հա-  
մար ձեր ըրած պայմանը, այն է քսան և հինգ  
հազար ռուբլի վարձատրութիւն տալ—մենք  
չենք կարող կատարել. ոչ այն պատճառով, որ  
թանկ է—մտքի աշխատանքի համար, այն էլ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Թիֆլիսի այն քաղաքացիները, որոնք ծնվել  
են հոկտեմբերի 1-ից 1883 թ. մինչև հոկտեմ-  
բերի 1-ը 1884 թ. և որոնք մտցրված են քա-  
ղաքային վարչութեան մատենաներում և ու-  
նեն արտօնութիւններ իրանց ընտանեկան  
գրութեամբ, պարտաւոր են մինչև դեկ-  
տեմբերի վերջը ներկայացնել քաղաքային վար-  
չութեան գրաւոր ապացոյցներ վերոյիշեալի  
համար:

Ամսիս 17-ին Թիֆլիսի ջրարուժական յանձ-  
նաժողովի նիստում որոշվեց՝ 1) տպել քաղա-  
քային վարչութեան գեղարվեստներում բժիշկ  
Լուսինիւիչի նկարագրութիւնը, որ վերաբե-  
րում է քաղաքին հանրային շրջերի պատմու-  
թեանը և ներկային, 2) հաստատել առաջիկայ  
գործունէութեան ծրագիրը, 3) խնդրել քա-  
ղաքային խորհրդից 2000 ռուբլի քաղցի  
ներէ և նրանց շրջակայքի յատակագիծը վեր-  
նելու համար, 4) աշխատանքները բաժանել  
տեղում և 5) տպագրել Արիւի կարծիքը Թիֆ-  
լիսի հանրային շրջերի մասին:

Վարչակազմի անդամներ Գուգուրի և  
Կօրի կայարանից հեռագրում են տեղական  
լրագիրներին, որ Գուգուրի, Մլէթ և Պաս-  
տանաւոր կայարաններէ միջև մէկ կողմից,  
միւս կողմից էլ Կօրի և Կաղեկ կայարաններէ  
միջև խոր ձիւնի պատճառով հաղորդակցու-  
թիւնն ընդհատված է: Այդ պատճառով էլ ե-  
րէկ ժայթքաղաքի պօստը Թիֆլիսում չը  
ստացվեց:

Ռուսական Կարմիր խաչի կովկասեան բաժ-  
նի վարչութիւնը մեզ խնդրում է տպագրել,  
որ մինչև ներկայ նոյմըստի 1-ը իր ստա-  
ցած նուէրները գումարը Կարմիր խաչի, պա-  
տերազմական ժամանակի ուր և այլնների  
ու նաւատորմի համար հասել է 92,090 ռ. 38  
կօպէկի, հետը հաշուով 600 ռ. բէնտան, լի-  
նում է 92,690 ռ. 38 կօպէկ:

Ինչպէս լուր եմ, ներքին գործերի մինիս-  
տրութիւնը հաստատել է Բազում «Մեքենա-  
գործների ընկերութեան» կանոնադրութիւնը:

Վերջերս վախճանված հոշակաւոր ուսման  
կալարական և գեմատիւնների գործիչ Ն. Ս.  
Բաշկալովին թաղել են Վոլգովան գերեզմա-  
նատանը, Նիկ. Վաս. Շիգուեովի կողքին: Այդ  
զոյգ գերեզմաններն ամփոփում են երկու առ-  
բիւ, «ձիւնի նման սպիտակ և արևի ճաճանչի  
նման մաքուր» գործիչների աճիւնը: Երկուսն  
էլ 60-ական թվականների սերունդից լինելով  
իրանց երկարամիայ գործունէութեան ընթաց-  
քում թէև Շիգուեովին կամ Միխայիլովի և ու-  
րիշների նման աղմուկ չեն հանել, բայց յարատե-  
ւու անշուք գնացել են մաքրութեան, հասարա-  
կական օգտի և աշխատամտութեան ճանապար-  
հով: Բունակովի թաղմանը ներկայ է եղել ա-  
հազին հասարակութիւն, գլխաւորապէս ուս-  
ական առաջադէմ ու մաքուր տարրից: Ար-

քառասուն և հինգ տարի տեղող աշխատանքի  
համար ոչ մի վարձատրութիւն թանկ չէ—այլ  
որովհետեւ այդպիսի գումար հայթայթել չենք  
կարող: Ամբողջ հրատարակութեան ծախսը,  
թէ տպագրութեան և թէ աշխատակցիների  
վարձատրութեան, ինչպէս գիտէք, հաշուած է  
մօտ 20,000 ռուբլի—կարող է առ առաւելն  
հասնել մինչև 25,000 ռուբլի: Ուրեմն միայն  
ձեր աշխատակցութիւնը կրկնապատկել պէտք  
է մօժացնէ մեր նախահաշիւը. որպիսի գու-  
մար ձեռք բերել մենք յոյս չունենք, ուստի  
ստիպուած ենք դուրի միայ Ձեր խիստ ցան-  
կալի աշխատակցութիւնից:

«Շնորհակալ եմ, որ թող էք տալիս հրա-  
տարակել Ձեր նամակը, ես նրանից կօգտուեմ  
Պատմագրքի ընդհանուր Առաջաբանի կամ Յի-  
շատակարանի մէջ. թող նա մի կողմից բա-  
ցաւորէ, թէ ինչու Ձեր աշխատակցութեամբ  
զարգարուած չէ պատմագիրքը, և միւս կող-  
մից մի յիշատակ մնայ ապագայ դարերի հա-  
մար՝ հայ գրագէտի ներկայ վիճակի մասին,  
ինչպէս մնացել է Սոքրատեսի դառն գանգաւոր  
իր դրութեան մասին (բ. գր):

«Արդար է Ձեր դառնութիւնը, Մեծապատիւ  
Տէր. բայց եթէ թող կը տաք՝ կը նկատեմ, որ  
առանհաղ տարիներով հաւաքուած և կազ-  
մուած այդ դառնութիւնը թափում էր հէնց  
այն անձերի վրայ, որոնք ամենից քիչ արժան  
էին նորան, իրանց էլ ձեր նման մայրենի հին  
գրականութեան օգտին ու պատուին նուր-  
բուելով և հանգանակութեան—ու մութացկա-

տասանվել են շատ զգածված ու կրակոտ ճա-  
նոր:

Չորեքշաբթի, նոյեմբերի 17-ին, վրաց դրա-  
մատիքական խումբը արբունական թատրո-  
նում տուեց իր վեցերորդ ներկայացումը. խա-  
ղացին առաջին անգամ վրաց բեմի վրա «Փո-  
ղի հերոս» Օկ. Միքեթի յայտնի պիեսը: Դե-  
րասանների խաղը ընդհանրապէս անգոյն էր  
և սպասած տպաւորութիւնը չը թողցէ: Թատ-  
րօնը կիսով չափ դատարկ էր: Առհասարակ  
այս տարի վրացիք շատ քիչ են թատրոն յա-  
ճախում, չը նայած, որ բաւական թուով ա-  
րօնմէնտ է տարածված: Ընկերութիւնը զգա-  
լի դէֆիցիտ կարող է ունենալ, եթէ հասա-  
բակութիւնը այդպէս սաւանսիրտ վերաբերվի  
թատրոնական գործին:

Մտադրութիւն կայ Պետերբուրգում հրա-  
ւիրել կրթմանիւստներ (ոճագէտներ) կօն-  
գրէս և այդ կօնգրէսում քննել մի շատ կա-  
նուր հարց.—ցանկալի է արդեօք վերացնել  
մենակ բանտարկութիւնը, ոչնչացնել մենակ  
բանտարկութեան բանտերը և նրանց տեղը  
հաստատել բանտրական գաղութներ: Ներկայ  
գիտութիւնը չէ ընդունում, որ մենակ բան-  
տարկութիւնն ունի կրթիչ ազդեցութիւն: Ա-  
ռաջարկ է լինելու, որ այդ բանտրական  
գաղութներում սովորեցնեն ամեն տեսակ ար-  
հեստներ:

Չարուժական յանձնաժողովի նախագա-  
ւի. Լուսինիւիչը, դիմելով Թիֆլիսի քաղաքա-  
յին տեղապահին, յայտնում է, որ ի նկատի  
ունենալով քաղաքի ծածրային հանրային շը-  
բերի բուժիչ յատկութիւնները քաղաքի և այլ  
տեղերի բնակիչները համար և այն, որ քա-  
ղաքը ապագայում մտադիր է ձեռք բերել մա-  
նաւոր սեփականատէրերից այդ շրջը և դարձ-  
նել բուժարաններ, յանձնաժողովը միանում  
կովկասի Կայսերական բժշկական ընկերու-  
թեան այն կարծիքի հետ, որ հարկաւոր է  
հաստատել կառավարչական հսկողութիւն այդ  
շրջեր վրայ, ինչպէս այդ կատարելու է ուրիշ  
տեղերի մասնաւոր կոնքորտները համար:

Ներքին գործերի մինիստրութիւնը յանձնա-  
րարել էր նախագական խորհուրդներին գիւ-  
ղացիական օրէնսդրութեան վերաբնութեան  
առիթով կարծիքներ յայտնել մինչև առաջի-  
կայ յունիստ ամիսը: Բայց այժմ նա յետա-  
ձգել է այդ բանը մինչև ապրիլ ամիսը, որ-  
պէս զ՝ նախագական խորհուրդները հնարա-  
ւորութիւն ունենան աւելի մանրամասն և խե-  
լացի քննութեան ենթարկելու եղած օրէն-  
քներ:

Ընդհանուր գործերի գէպարտմէնտը, աչքի  
առաջ ունենալով ուսու-նագիտական պատե-  
րազմի առաջացրած արտակարգ ծախքերը,  
առաջարկել է բոլոր նախագահներին, ու-  
րեց մէջ և Թիֆլիսի նախագահատին, միջոց-  
ներ ձեռք առնել կրճատելու բոլոր ծախքերը  
և հետեւեալ առավոյ համար գումարներ բաց

նութեան—միջոցով դրամ հաւաքելով՝ մի մեծ  
գործ գլուխ բերելու. թափում էր այն գործի  
վրայ, որ ամենից աւելի պէտք է արժանանալ  
Ձեր սիրուն ու խնամարկութեան:

«Բոլոր սրտից մաղթելով Ձեզ բաշտողու-  
թիւն և յաջողութիւն՝ մնում եմ առ Ձեզ խո-  
բին յարգանքով Ս. Մ. (Ստորագրութիւն):  
Սրանով վերջանում է թղթակցութիւնը իմ և  
Նորայր Բիւզանդացու մէջ՝ «Պատմագրքի» աշ-  
խատակցութեան նկատմամբ: Ես շարունակեցի  
նրան ուղարկել Ղ. Փարպեցու մեր նոր հրա-  
տարակութիւնը թերթ-թերթ, մասնաւոր գուրս  
գալուց յետոյ, և նա բաց նամակով շնորհա-  
կալութիւն յայտնեց այս մասին:

Ձեմ կարծում, թէ որ և է մէկ կարողանայ  
մեղադրել ինձ կամ հրատարակիչ-ընկերներս,  
որ մենք անտես ենք արել Նորայր Բիւզան-  
դացուն, ամեն միջոց չենք գործ դրել նրա  
աշխատակցութիւնը ձեռք բերելու «Պատմա-  
գրքի» համար, կամ կարողացել բայց չենք  
ձեր աշխատակցութիւնը նրա պահանջը: Միւս կող-  
մից՝ ես հոգում եմ որ և է մտքից՝ մեղադ-  
րելու Նորայր Բիւզանդացուն այդ նամակի  
համար, որով, ըստ երեւոյթին, գիտութեամբ  
անիրազարկելի պայման է առաջարկում, որ  
հաւասար է մերժողական պատասխանի:  
Պէտք է մտնել նրա հոգեկան դրութեան  
մէջ—մի մարդ, որ քառասուն և հինգ տա-  
րի անձնատուր է կղի գիտական աշխատու-  
թեան, ճանաչում է իր աշխատութեան բո-  
լոր արժէքը, բայց չէ գտնում խրախուսանք,

թողնել միայն ծայրայեղ գէպերում թէ նոր  
շնորհիւնների և թէ հնար վերանորոգելու  
և այլ հարցերի առիթով:

Հաղորդակցութեան ճանապարհների մինիս-  
տրութեան 1905 թ. Երեւանից բոլորովին  
դուրս է նետված նոր ճանապարհներ շինելու  
համար յատկացվելիք գումարները:

Պաշտօնական տեղեկութիւններ համաձայն,  
նոյնմըստի 15-ին Բազու քաղաքում հիւանդա-  
ցի է մէկ ուսու, մեռածներ չեն եղել: Նախա-  
դաշտում հիւանդացի են 4 ուսու, մեռնողներ  
նոյնպէս չեն եղել: Դուրայի գաւառի Չիչի  
գիւղում հիւանդացի են 9 հոգի, որոնցից 6-ը  
մեռել են (բոլորն էլ թուրքեր):

Ժողովրդական լուսատրութեան մինիստրու-  
թեան մէջ այժմ առաջնակարգ տեղ է բռնում  
գիմնազիաների բարենորոգութեան ծրագիրը:  
Մի յատուկ յանձնաժողովում կազմած և ըրն-  
ված այդ նոր ծրագիրը մտցնում է հիմնական  
փոփոխութիւններ այժմեան գիմնազիաների  
ծրագրի մէջ: Նախ և առաջ մտցնվում են IV  
դասարանից մինչև VIII դասարան բնական  
գիտութիւններ և այդ գիտութիւնների դասա-  
տուութիւնը յանձնվելու է կանոնաւոր մաս-  
կավարժական կրթութիւն ստացած անձերի:  
Միւս կողմից՝ մինիստրութիւնը ցանկանում է  
քարձարացնել աշակերտների ընդհանուր մտաւոր  
բարձրացումը: Այդ նպատակով մտցվում է փոխ-  
սփայտութեան տարբերակ դասատուութիւնը:  
Երրորդ՝ ծրագրին առաջարկում է հանել գիմ-  
նազիական կուրսից թուաբանութեան տէօրիայի  
դասատուութիւնը, որովհետեւ այդ առարկան ոչ  
մի օգուտ չէ տալիս սաներին: Չորրորդ—առա-  
ջարկում է մտցնել մի քանի նոր առարկաների  
դասատուութիւնը շատ կարճ ժամանակամիջո-  
ցում, հրատարակելով այդ առարկան իւր մըր-  
ցութեան առարկայ (օրինակ լուրիկ, հոգեբա-  
նութիւն և այլն), ինչպէս այդ անում են ամէ-  
րիկական դպրոցներում, ուր նա շատ լաւ ար-  
դիւնք է տուել: Սկզբում մինիստրութիւնն  
ուզում է այդ ձևով աւանդել երկրաբանու-  
թիւն: Հինգերորդ՝ անհրաժեշտ է համարվում  
մտցնել գծագրութիւն-նկարչութիւն, որ սաա-  
տիկ պէտք է լինում աշակերտներին մասնա-  
գիտական-տեխնիկական գիտութիւններ սովո-  
րելու ժամանակ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԾՈՒԲՁԸ

«Daily Telegraph» լրագրի պատերազմական  
թղթակիցը նոր է վերադարձել Եւրոպա Հե-  
տաւոր Արեւելից: «Patrie» լրագրի թղթակի-  
ցը խօսակցեց նրա հետ Մարսելում: Անգլիա-  
կան ժուրնալիստը ուղարկված էր Եւրոպա-  
կան բանակը և «Patrie» լրագրի թղթակցի  
հետ խօսակցելու ժամանակ հետեւեալ կար-  
ծիքները յայտնեց պատերազմի հնարաւոր ելքի  
մասին Հեռաւոր Արեւելքում:

«Պատերազմը շատ երկարատեւ կը լինի և,

որ ունի պարտականութիւն իր ընտանիքը  
պահելու իր աշխատանքով, բայց փոխարէնը  
ապրում է իր կնոջ աշխատանքով, որ հայոց  
հին գրականութիւնը մշակում է՝ մի օտա-  
րուտու կիսնքով ու մանով, իսկ հայերից օ-  
ժանդակութիւն չէ գտնում. որ ներկայումս, օ-  
տար երկրից տակ, ճգնում է մենակ, կերա-  
կրվելով նոյն օտարուտու թողած համեստ  
միջոցներով, հայերից դարձեալ անտես թող-  
ված «մոռացուած մը».—պէտք է զգալ այս  
բոլորը, և այն ժամանակ նրա հոգու  
խորքերից՝ գրեթէ բոլոր կողմում նա-  
սակը մի արդար և կճու յանդիմանութիւն,  
Խորհնեան մի նոր ողբ կը ներկայանայ մեզ,  
որի առաջ ամօթապարտ և գլխաւոր պէտք է  
կանգնի ամբողջ հայ ժողովուրդը:

Բայց արդեօք այս արդար յանդիմանու-  
թեան հրատարակութիւնից և «Մոռացուած  
մը» յօդուածից յետոյ, կը գտնուի թէ՛նուզ մի  
մտացի և բարեպիտ մեծատուն», որ—չեմ  
ասում Նորայր Բիւզանդացու դրած պայմանը  
կատարէր, դա երազ է—այլ զոնչ որ և է  
նիւթական օժանդակութեամբ խրախուսեք, ո-  
գի ներշնչել վատապաւոր և վատապաւոր ծի-  
րունի գիտնականին: Հայրենիքից ուղարկ-  
ված որեւէ նիւթական գոյաբերութեամբ ա-  
սել Նորայր Բիւզանդացուն. «Ոչ, դու մոռա-  
ցուած չես»:

Ստ. Մախախանյան

ՏԾԿԻՐ, 17 նոյեմբերին (Բէյտէք)։ Գահաւան ձուռի մէջ, որով միկակազօն բացեց այսօր պարլամենթը ասլավաճ է. «Մենք ծանուցանում ենք պէրերի ժողովին և պատգամաւորների ժողովին» անդամներին, որ ի մեծ ուրախութիւններով՝ յայտաբերութիւնները դէպի բոլոր չէզոք և դաշնաբեկ պետութիւնները աւելի և աւելի բարեկամական են դառնում։ Մենք յանձնարարեցինք մեր մինիստրներին ներկայացնել պատգամաւորների ժողովին պատերազմական արտակարգ ծախսերը ծածկելու յատակագիծը նախահաշիւի և ուրիշ օրինագծերի հետ միասին։ Պատերազմական գործողութիւնների բեմի վրա մեր զօրքերը յաղթական կերպով էին պատերազմում բոլոր կռիւներին մէջ և բազմեցնուցյալ տուին իրանց օրինականութեան և քաջութեան նոր ապացոյցներ։ Պատերազմական գործողութիւնները գնալով մեզ համար աւելի և ևրհացուցելի ընթացք էին ստանում։ Մենք յոյս ունենալ մեր հաւատարմների օրինական անհրաժեշտութեանը։

(ш. о.) 2—50

Третья ул. № 15, д. Дандурова. п. ч. п. 1-4

Mon. Tuesday. Wednesday. Thursday. Friday. Saturday. Sunday.

(Σ. π. 4.) 2-3